

POVEŞTI PE NERĂSUFLATE

Adriana Ștefan s-a născut la Vatra Dornei și și-a făcut studiile universitare la ASE București, iar studiile postuniversitare în Franța, la Université d'Orléans și la Université Paris 1 Panthéon-Sorbonne. În ciuda parcursului profesional în domeniul financiar, pasiunea pentru scris pe care o are din copilărie nu a părăsit-o niciodată, așa că din 2017 s-a hotărât să și-o asume. Astfel, a frecventat atelierele de literatură pentru copii organizate de *Revista de povestiri*, a participat la proiectul colectiv www.noipovesti.ro coordonat de scriitoarea Adina Popescu, iar în 2020 și-a lansat propria platformă de povești pentru copii, www.dridriana.ro. Faptul că poveștile postate și-au câștigat în scurtă vreme cititorii a încurajat-o să facă pasul spre o carte care să-i poarte semnătura.

Daniela Olaru a absolvit Universitatea Națională de Arte „George Enescu“ din Iași, Facultatea de Arte Vizuale și Design, și masteratul în grafică la aceeași facultate. Prin programul „Erasmus“, a studiat la Manchester School of Art și la Escola d’Art i Superior de Disseny de les Illes Balears, Palma de Mallorca. A participat cu lucrări la numeroase expoziții. La Humanitas Junior a ilustrat volumele *Aventuri în Țara lui Strolyx: Prima mea carte despre emotii* (2020), de Ioana Scoruș, și *Cea mai frumoasă noapte. Cea mai frumoasă zi* (2020), de Liana Alexandru.

ADRIANA ȘTEFAN

POVEȘTI PE NERĂSUFLATE

ILUSTRATII DE
DANIELA OLARU

LUMEA PE DOS

Deschid ochii. Mă simt ciudat, de parcă un alt Gabriel s-ar fi trezit în locul meu. Dar nu stau prea mult pe gânduri și arunc plapuma cât colo.

Dau fuga să mă spăl pe față, apoi încerc să o trezesc pe mama. O sărut pe frunte. Mama își trage plapuma peste cap și mormăie nemulțumită:

— Nu vreau să merg la serviciu!

Îmi încerc norocul cu tata, dar nici el nu-i mai breaz. Îl gâdil în talpă și-l trag jos din pat. Tata începe să plângă:

— Nu-i coreeeect!

Ceasul din perete scoate limba la mine și ne anunță că timpul trece: tic-tac! tic-tac! Așa că o fac pe severul și-i trimit la baie. Eu mă îndrept spre bucătărie.

Pregătesc micul dejun: trei felii de unt pe care ung un strat subțire de pâine, un borcan cu dulceață rece în care pun o linguriță de iaurt, o ceașcă de zahăr cald pe care-l amăriesc cu o linguriță de cafea și o ceașcă de miere în care topesc o lingură de lapte.

Iată-i, dragii de ei, cum vin cu ochii cărpiți de somn. Ce bine că s-au îmbrăcat! Mă aplec și aranjez pliurile fustei albastre a tatei. Pe mama o ajut cu nodul cravatei pepit. Perfect. Acum pot să mă îmbrac și eu liniștit. Totul merge ca pe roate!

Mănânc din mers felia de unt cu pâine, în timp ce prind părul vâlvoi al tatei în două codițe. Zice că nu-i place, că vrea să aibă părul desfăcut. Dar eu nu-l bag în seamă. Mama se mioirlăie că o strângе cravata și că ar vrea să se uite la desene. Dar eu n-o bag în seamă. Gata, suntem pregătiți de plecare.

Ieșim din casă înaintea tic-tacului de 15 minute și 7 ore. Am grijă să verific ușile fiecărei camere: sunt bine închise. Ieșim pe fereastra casei și răsucesc broasca în cheie de două ori. Arunc broasca în puțul cu broaște de unică folosință. Privesc în sus: luna e pe cer, semn că a început o nouă zi.

Îmi țin părinții de mâna și ii conduc până la serviciu. Mulți dintre colegii lor au ajuns deja. Mă simt în continuare

ciudat, iar gândul că astăzi ceva este
diferit nu-mi dă pace.

Mama mă trage de mâncă. O strâng în brațe și o pup pe amândoi obrajii. Îi spun că o iubesc.

Îl pup și pe tata și-i șoptesc
că o să-mi fie dor de el.

Amândoi îmi zâmbesc,
apoi se grăbesc să-și
întâlnească prietenii.

Îi privesc îndepăr-
tându-se și-mi dau
seama că, oricât de
ciudat m-aș simți azi
și oricât de „pe dos“ ar
fi lumea de mâine față
de lumea de ieri, un
lucru va rămâne în-
totdeauna la fel: dra-
gostea noastră.

Cu coada ochiului
văd o siluetă apropiin-
du-se. Mă atinge ușor
pe umăr:

— Gabriel, sper că n-ai
adormit la loc! Trezește-te, doar
nu vrei să întârzii în prima zi de școală...

AVENTURI DE BUZUNAR

— Aşa... oftă bătrânul, aşezându-se în fotoliu.

Focul trosnea în soba de teracotă, camera începea să se încălzească, iar mâinile i se dezmorţeau în sfârşit. Parcă nici nu-l mai dureau aşa de tare, doar la gândul că aveau să-i servească şi la altceva decât la căratul lemnelor.

Cu gesturi precise, bătrânul îşi puse ochelarii pe nas şi deschise agenda care-l aştepta cuminte pe măsuţa de lângă fotoliu. Culese un pix din cana fără toartă. Era pregătit pentru mărele proiect.

CUPRINS

Lumea pe dos	5
Aventuri de buzunar	9
Marea evadare.....	17
2 câte 2, 4 câte 4	24
Bazaconia.....	28
Tocănița de povești	32
Bunicul și Bogdănel.....	37
Luni sunt artăgos	41
Patrocle și denașterea	46
Două ghete, un Darius și un chicotit.....	51
De ziua mea	59
Covorul fermecat.....	62
Prințul.....	68
În aşteptarea inspirației.....	73
Trei babe domnișoare	79
Un lac, un joc și-un tată	85
Șoarecele de muzeu	89
Spiderman	94
Cu matematica în vacanță	98
Acvariul lui Pește	103
Aventurile copiilor cuminti	108
În căutarea poveștilor	115